

Pan 2

– Sefa Anvar · 01 Mayıs 2010

Kleopatra ağlıyor Sezar'dan haber yokmuş
Kaf Dağı'ndan topladığı güllerse birden solmuş
Origamiden ütopyam alevlenmiş kor olmuş
Bu şehrin gizemi sessiz sedaya hapsolmuş...
Sezar'dan birkaç cümle belirdi aşkı ölünce
Dohan Tapınağı'nda acıları dönüştü bir dörtlüğe
Buraklığını yitirdi Nil döndü bir yas nehrine
Aştı halini taşıtı ulaştı mabedine...
Maya takviminde gizlenmiş göz yaşlarım
Keops Piramidi'nde duvara kazılı telaşlarım
Seninle beraber zehrini de kucakladım
Ayrılmayı istemedim ağır ağır yavaşladım...
Bosporus'ta yazdı dağıttı dörtlüğü herkese
Okuyanın gözleri buğulandı okudu dostu eşe
Kalbinde cennet kurdu ceren gözlü yarine
Tutamadı yaşları döndü sevda seline...
Beyaz Piramid'in rengi soldu duyunca bu haberi
Göge giden suna yarım incitmesin tuğçeyi
Çiseliyorsun bir özge yağmur gibi
Meleklerde ağlar belki günün biri bugün gibi...
Şehrin ahengi bozuldu çalıyor özge ezgi
Kıskanıyor tavuzu gökkuşağının rengi
Kaldıramaz düşleri bozuk nevrinin dengi
Sezar'ın istediği onur ve nazende sevgi...
Aslı tuvalinde gizli suretinde gölgesi
Ay ışığında doğan güneş buğrahan fedaisi
Sezar'a en büyük hediyesi ölümsüz aşkın müjdesi
Hiçbir zaman aynı olmadı yarın tek bir busesi...
Görülen her rüya geleceğin tecellisi
Aysu perim yarimin hediyesi
Bu şiirin öznesi Sefacan'ın kendisi
Yazdıklarım benim değil kalemimin gerçeği...

Sevmek ve sevilme... sevgi öyle bir şeydir ki sınırsızca paylaşmak istersin... bilmen gerekense karşıdaki ne kadar isterse o kadarını görür ve seni sevgisizlikle suçlar... eğer birgün sevgisizlikle suçlanırsan bil ki

sen gerçekten sevmeyi istemişsin...

Son olarak elinden geleni yap... asla pes etme... sev...

gözlerine baktığında gözleri doluyor ve ağlıyorsa bil ki o değil sen kaybetmişsindir...